

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sanctae Mechtildis virginis ordinis Sancti Benedicti Liber specialis gratiae

**Mechthild <von Hackeborn>
Mechthild <von Magdeburg>**

Pictavii, 1877

LX. Qualiter deus infans vicus est.

[urn:nbn:de:bsz:31-60070](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-60070)

rum altitudine coram Deo vidi stare quam ego pauperrima possim concipere. Novis et amore rutilantibus vestimentis indutus erat, quæ ipsi in mercedem fuerant data, pro fidelitate qua nuntium tam honorificè impievisset; vultus item amoris ignibus irradians mihi visus est; divinate erat præcinctus et penetratus; ejus verba nec intelligere nec audire valebam, quia sum adhuc stultis qui in terra degunt similis.

LX. QUALITER DEUS INFANS VISUS EST.

IN illa nocte qua Dei Filius natus est, visus est infans in pauperibus pannis involutus et fasciis alligatus. In duro stramine ante duo animalia reclinabatur. Tunc ad matrem dixi: Eia dilecta Domina, quamdiu sic jacebit puer? Quando illum in tuo accipies gremio? Respondit igitur Domina, oculis in puerum semper retentis, manibusque ad ipsum extensis, et dixit: Septem horas in nocte et in die super hoc stramine debet jacere, juxta sui cœlestis Patris voluntatem. Patri cœlesti sic complacere utique cognosco. Puerum rogavi pro his qui se mihi commendaverant. Et vox e puero ad me venit, nullatenus vero mota sunt ejus labia: Si in me complacentiam suam servare volunt, ego illos in meo retinebo obsequio, nihilque aliud ipsis dabo quam corpus meum et vitam æternam. In præsepio jacebat puer in stramine duro, sic disponente ejus cœlestis Patris imperio.

LXI. QUALITER PRÆPARARI DEBEMUS AD DEUM.

CUM avis diu in terra remanet, inde ejus infirmantur alæ, pennæque graviores fiunt. Cum vero in altum se tollit et agitat alas, adque tantam penetrat altitudinem, quantum aerem captare potest, tunc volatum suum dirigit. Quo enim diutius volat, in cœli spatiis eo magis deliciatur, vixque solum interdum tangit ut vires resumat, adeo amoris alæ quidquid terrenæ voluptatis est illi tulerunt. Simili

modo nos præparare debemus, si et ipsi in altum pervenire volumus. Alas desiderii nostri semper ad Deum moveamus. Virtutes operaque nostra per amorem extollamus, et si non ab hoc desistamus, ad interiora Dei perveniemus.

(*Vacat.*)

EIA desiderans amor, vox tua multum dulciter sonat in auribus tui dilecti Domini: tantum paulisper cessasti; nunc vero gaude, nec taceas: cum jucunditate ad te vult se vertere.

Eia amor, qui te deprimis et humilias, multimodam sustines dulcem pœnam, magna est afflictio tua. Quomodo Jesum attinges? Ante te currit nimis longo intervallo. Attamen pro peccato illum elegisti, temetipsum in illo perdidisti, indeque pœnam multam sustinuisti; ita volo me in illo rursus invenire.

Eia amor, qui plenus et perfectus es, vehementer cor meum et sensus meos protendis, quatenus hinc mox discedam; nequeo tamen pro voto te acquirere, verum in amore et dolore volo perseverare.

Eia fortis amor, in magna manes custodia, quodcumque (evenit) pro bono accipis, omnem supportas necessitatem magna spes, magna fides tua; omnes tuas superabis moles; tias.

Eia sapiens amor, tua ordinatio pia est, in qua Deum laudas confiterisque, ejusque voluntatem in omnibus complas. Cum fidelitate in hoc perge, et in Deo poteris requiescere. Ibi ego gaudere volo.

LXII. QUALITER VIRGINES SUÆ DOMINÆ REGINÆ FAMULANTUR.

IN spiritu cuidam sequens revelatum est: Viam vidi ab oriente unde sol exurgit ad occidentem in quo decumbit tendentem, quam sequebantur quicumque bonæ voluntatis sunt ad Deum. Vallem quidem tenebant, et non æquo tamen festinabant cursu. Tamquam peregrini itinerabantur qui